

In zijn encycliek *Laudato Si* beklemtoont paus Franciscus de verbondenheid van alle mensen. Hoe kunnen we hiervoor beter bidden dan met de woorden van *Sint-Franciscus* zelf:

*Heer, maak me tot instrument van uw vrede:
laat me liefde brengen waar haat is,
eenheid waar mensen verdeeld zijn,
vergiffenis aan mensen die zwak zijn,
laat me hoop geven aan wie niet meer hoopt,
geloof aan wie twijfelt;
laat me licht brengen waar het duister is
en vreugde waar mensen bedroefd zijn.
Heer, help me niet zozeer om zelf gelukkig te zijn
als om anderen gelukkig te maken;
niet zozeer om zelf begrepen te worden
als om anderen te begrijpen;
niet zozeer om zelf getroost te worden
als om anderen te troosten;
niet zozeer om bemind te worden
als om te beminnen;
want als ik geef,
zal mij gegeven worden,
als ik vergeef,
zal mij vergeven worden
als ik sterf,
zal ik voor eeuwig leven.*

**Als we proberen om zo te leven,
ligt wereldwijde verbinding binnen handbereik.**

De Franse filosoof en wetenschapper Teilhard de Chardin schrijft dat “elk element van de kosmos positief verweven is met alle andere.”

Er wordt wel eens gezegd dat ons klimaat wordt beïnvloed doordat een vlinder fladdert in het regenwoud.

Als de mensen in de geïndustrialiseerde wereld niet anders gaan leven, bedreigen we niet alleen de duurzaamheid van ons eigen bestaan, maar verwoesten we ook het leven van miljoenen andere mensen. De moeizame onderhandelingen over klimaatsverandering en hoe ze tegen te gaan bewijzen hoe moeilijk dat is.

De manier waarop landen een politiek-economisch spel maken van de aanpak van klimaatverandering is een voorbeeld van de nood aan echte verbinding.

In plaats van te proberen punten te scoren ten nadele van elkaar, is samenwerking van groot belang. Het wereldwijde vluchtelingenprobleem is daarvan een voorbeeld.

Laten we zelf de verbinding tussen mensen aanpakken in plaats van ze te ondergaan.

Leeffrucht

Jaargang 37
nummer 7
maart 2022